

Определение на Съда (десети състав) от 14 ноември 2022 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim — Португалия) — Gencoal S. A./Conceito Norte — Consultadoria de Gestão, Lda., BT

(Дело C-669/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Изискване за представяне на фактическия и нормативен контекст на спора в главното производство, както и мотивите, обосноваващи необходимостта от отговор на преюдициалния въпрос — Липса на достатъчно уточнения — Явна недопустимост)

(2023/C 104/14)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gencoal S.A.

Ответници: Conceito Norte — Consultadoria de Gestão, Lda., BT

при участието на: Companhia de Seguros Allianz Portugal SA

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim (районен съд Порту, пето централ гражданско отделение, Повоа де Варзим, Португалия), с акт от 21 октомври 2021 г., е явно недопустимо.

⁽¹⁾ ОВ C 64, 7.2.2022 г.

Определение на Съда (девети състав) от 21 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Fallimento Villa di Campo Srl/Agenzia delle Entrate

(Дело C-250/22 ⁽¹⁾, Fallimento Villa di Campo)

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Изискване за посочване на връзката между разпоредбите на правото на Съюза, чието тълкуване се иска, и приложимото към спора в главното производство национално законодателство — Липса на достатъчно пояснения — Явна недопустимост)

(2023/C 104/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fallimento Villa di Campo Srl

Ответник: Agenzia delle Entrate

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Corte suprema di Cassazione (Върховен касационен съд, Италия) с акт от 31 март 2022 г., е явно недопустимо.

(¹) ОВ C 266, 11.7.2022 г.

Преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Полша), постъпило на 17 ноември 2022 г. — Syndyk Masy Upadłości A/Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Дело C-709/22)

(2023/C 104/16)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Страни в главното производство

Жалбоподател: Syndyk Masy Upadłości A

Ответник: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310 (¹) на Съвета от 18 февруари 2019 година за предоставяне на разрешение на Полша да въведе специална мярка за дерогация от член 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО (²) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и по-специално членове 395 и 273, както и принципите на пропорционалност и на неутралност да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба и национална практика, които при обстоятелствата в настоящия случай изискват да се откаже разрешение на синдика за прехвърляне на средствата, събрани в ДДС сметката на данъчнозадълженото лице (механизъм на разделно плащане), по посочена от него банкова сметка?
- 2) Трябва ли член 17, параграф 1 („Право на собственост“) от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 51, параграф 1 и член 52, параграф 1 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба и национална практика, които при обстоятелствата в настоящия случай изискват да се откаже разрешение на синдика за прехвърляне на средствата, събрани в ДДС сметката на данъчнозадълженото лице (механизъм на разделно плащане), в резултат на което в тази ДДС сметка се блокират средства, които са собственост на несъстоятелното данъчнозадължено лице, и съответно се възпрепятства изпълнението на задълженията на синдика в производството по несъстоятелност?
- 3) Трябва ли принципът на правовата държава по член 2 от Договора за Европейския съюз и произтичащият от него принцип на правната сигурност, принципът на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС и принципът на добра администрация по член 41, параграф 1 от Хартата предвид контекста и целите на Решение 2019/310 и Директива 2006/112 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, която вследствие на отказа да се издаде разрешение на синдика за прехвърлянето на средствата, събрани в ДДС сметката на данъчнозадълженото лице (механизъм на разделно плащане), осуетява постигането на целите на производство по несъстоятелност, което според съда по несъстоятелността е от компетентността на полските съдилища по смисъла на член 3, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/848 (³) на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност (преработен текст), и съответно довежда до ситуация, при която вследствие на прилагането на неподходяща национална мярка се стига до привилегирането на държавата като кредитор в ущърб на останалите кредитори?

(¹) ОВ L 51, 2019 г., стр. 19.

(²) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

(³) ОВ L 141, 2015 г., стр. 19.